

paa en betænkelig Maade, og at Regjeringen standses i et saadant Dødsblik, hvor det vil være forbundet med største Fare for Landet; jeg kan omvendt heller ikke indsee, at der i en saadan Bestemmelse ligger nogenstomhelst Betryggelse for Landet; jeg kan ikke see rettere, end at det netop afgiver den største Betryggelse for Landet, at Regjeringen er istand til, uden at der lægges den nogenstomhelst Vanskelighed i Veien, at kunne, naar fornødent gjøres, raade over hele den Magt, som Landet kan opbyde.

Foraaavdt det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) med Hensyn til de Militairarbeidere, som skulle være Hestepassere, gjorde opmærksom paa, at det var omtrent de samme Medlemmer af Udvalget, som ved forrige Behandling havde modsat sig Forslaget om overhovedet at benytte Militairarbeidere hertil, der nu støttede det af Krigsministeren om disses Udbannelse stillede Forslag, skal jeg bemærke, at det forekommer mig at være en lidet ædelmodig Betragtning, det ærede Medlem derved gjorde gjældende. Vi Medlemmer af Udvalget, som vare og tildeels endnu ere af den Mening, at det ikke var nogen heldig Beslutning, som Thinget ved 2den Behandling tog med Hensyn til Militairarbeidernes Anvendelse til Hestepassere, have ikke fundet det rigtigt til 3die Behandling at opstille et Forslag, om atter at opgive denne Beslutning; det forekommer mig, at dette snarere maatte fortjene Anerkjendelse fra det ærede Medlems Side. Det Forslag, som nu foreligger under Nr. 28, staaer aldeles ikke i nogenstomhelst Forbindelse med, hvad der tidligere var foreslaaet paa dette Punkt, og det ærede Medlem syntes mig paa samme Maade, som jeg før berørte ved et andet Punkt, med Hensyn til dette Punkt at ville have sat sin individuelle Anskuelse om, hvad der behøves, og om, hvad Armeen og Landet virkelig ere bedst tjente med, over alt Andet. Hvad der her er Spørgsmaal om, er jo om, at Armeens Heste, som sandeligt ikke ere nogen lidet værdifuld Gjenstand, blive behandlede saa forsvaerligt som muligt. Det ærede Med-

lem mener nu, at de ere bedst tjente med Hestepassere, som ere udbannede i 1 Maaned, og som derefter blive $\frac{1}{3}$ Aar inde til Tjeneste; Krigsministeren, som vi have meent bedre kan oversee og bedømme dette Forhold, har derimod været af den bestemte Formening, at Hestepasningen vilde lide derunder, og at Følgen vilde kunne blive, at Armeens Heste bleve daarligt passede og forpleiede, og at man altsaa derved blev udsat for at tabe dem. Han har derfor været af den Mening, at det vilde være rigtigere at gaae frem paa den af ham under Nr. 28 foreslaaede Maade, og vi have meent i saa Henseende at maatte sætte Krigsministerens Anskuelse høiere end det ærede Medlems; dette er den eneste Grund til, at vi have sluttet os til Forslaget under Nr. 28.

Berg: Nu have vi atter hørt et meget grundigt og varmt Foredrag af den ærede Ordfører angaaende den Sag, som er under Forhandling, og det undrer mig naturligtvis ikke, at han varmt forsægter, hvad han troer vil bringe Sagen til Ende, og varmt modsætter sig, hvad han troer vil bringe nogen Hindring iveien for Sagens jævnt fremfribende Forhandling paa de følgende Stadier. Den ærede Ordfører har i denne Sag havt et saa stort Arbejde, at det ogsaa uden Hensyn til Sagens store Betydning for vort Fædreland maatte være ham meget til personligt Mishag at see sit Arbejde spildt eller i alt Fald ikke frembringe det Udbytte, som det formeentlig efter sit Indhold burde; men naar den ærede Ordfører desuagtet troer, at han strax kan modbevise et Forslag ved at henvise til de vedkommende Sagkyndige, saa troer jeg, at det er en Argumentationsmaade, som ofte vilde gjøre Forhandlingerne her aldeles overflødige, thi det er jo den almindelige Regel, at man henviser til de Sagkyndige, selv om saa de Sagkyndige, naar vi skalde overvære deres Forhandlinger over den samme Sag, stode aldeles stik imod hinanden, og saaledes er det ogsaa Tilfældet med denne